

Opinió

Emigdi Subirats
escriptor

El divendres 21 de desembre va ser probablement el dia més important de la meua intensa carrera literària amateur, atès que presentàvem al Palau Oliver de Boteller de Tortosa la biografia de Gerard Vergés i Príncep, un dels grans homenots de la literatura catalana contemporània, de la qual sóc autor. Ha estat editada per Onada Edicions de Benicarló, dintre de la col·lecció *La nostra gent*, que dirigeix l'intrèpid amic, company de viatge en tantes revoltes i ideals Xavier Garcia. Fill de Vilanova i la Geltrú i fill natural de l'Ebre, verd i roig lletraferit de cor, compartim passió bladeriana i vergesiana, per la llengua catalana i per una terra ben ufana. Un senzill vers amb rima casolana que li dedico amb gran estima.

Personalment, ha estat tota una fita perquè l'ancià poeta tortosí és el meu gran mite poètic, just al costat de Pere Quart, Miquel Martí i Pol, Maria Mercè Marçal i Joan Vinyoli. A la presentació hi era present tota una amalgama de gent de lletres, música, art i la docència d'arrel ilercavona, cosa que em va enlairar l'ànim de debò, i mai no considero secundària: Queralt, Panisello (JA i S), Camacho, Pérez, Pellicer, Canicio, Moreso, Prieto, J. Duran, Grau, Prades, Ingla, Altadill, Tibau, C. Sabaté, Aliern, Garcia, Aragó, Ollé, Castellà, Lahosa, Pinyol, Orobitg; també la gent d'Òmnium i de Soldevila, les dos associacions amb què em nodreixo culturalment i ideològica.

L'elaboració d'un recull biogràfic porta a l'admiració més íntima de nombroses vivències quotidianes i a re-

Vergés, el Messi de la literatura catalana

marcar els més mínims detalls del personatge. L'estructura de la biografia és l'home, el poeta i l'obra, cosa que ens permet donar importància a fets anecdòtics de tota una llarga vida, a part de fer una crítica literària. El gènere dóna, doncs, per a molt.

He llegit l'obra de Vergés a bastament, considero *L'ombra rogenca de la lloba* el poemari més important i impressionant de la literatura catalana dels darrers trenta anys. Molts cops també he escrit sobre l'originalitat de *Tretze biografies imperfectes*, uns textos que mai em canso de rellegir i que m'han influenciat moltíssim en la meua manera de narrar, així com sobre la traducció esplèndida dels poets de Shakespeare a la llengua d'Ausiàs, tota una aportació extraordinària a la literatura catalana.

[...] Per a mi, ha estat el meu quart recull biogràfic, després de *Joan Cid i Mulet, testimoni catalanista d'una ciutat i d'un temps* (2007), *Emili Bonet, escultor, pintor... poeta* (2007), i *Roc Llop i Convalia, l'exili d'un poeta miravetà* (2009). He de dir que no és un llibre més de la meua producció. És l'Ítaca literària convertida en realitat. El mestratge de Vergés, de Pérez Bonfill, de Zoraida Burgos és perenne. Amb Vergés, les lletres ebrenques catalanes tenen el seu Messi.

Podeu veure l'article complet al mòbil o a l'ebredigital.cat

